

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/16/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113234941
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2113234941.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený: JUDr. Helena Strachotová, advokátka, Hviezdoslavova 7, Martin, proti žalovanému: H. F., narodený X. XX. XXXX, bytom S. W. XXXX/X, H., o zaplatenie 452,60 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 160,02 eur, úrok z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 160,02 eur od 5. 2. 2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh zamieťa.

III. Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 20. 12. 2013 domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 452,60 eur, úroku vo výške 39 % ročne zo sumy 340 eur od 4. 2. 2013 do zaplatenia, úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 452,60 eur od 4. 2. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh na začatie konania zo dňa 6. 12. 2013 v spojení s podaním zo dňa 9. 6. 2014 žalobca skutkovo odôvodnil tým, že poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v zmysle zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 30. 8. 2011 vo výške 458,10 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru. Žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami a to formou 20 mesačných splátok vo výške 32,56 eur, t. j. celkom 651,20 eur, ktorá pozostáva z poskytnutého úveru 458,10 eur, zmluvne dohodnutých úrokov vo výške 172,10 eur a poplatkov za poistenie úveru vo výške 21 eur so splatnosťou prvej splátky 15. 9. 2011. S ohľadom na to, že úver bol odfinancovaný dňa 8. 9. 2011, bol dátum prvej splátky posunutý na deň 15. 10. 2011 a úver mal byť splatený k 15. 5. 2013. Poistenie úveru bolo dohodnuté 3,33 % z dohodnutej mesačnej splátky 32,56 eur t. j. 1,05 eur. Žalovaný uhradil sumu 298,08 eur do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, pričom suma bola použitá na úhradu splátok splatných 10/2011-6/2012 v celkovej výške 240,58 eur (9 x 32,56 eur) - odložená suma 52,46 eur z toho úverová suma 118,10 eur, zmluvné úroky 113,03 eur, poplatky za poistenie 9,45 eur/ a 57,50 eur na náklady spojený s uplatnením pohľadávky (2x6,90 eur + 2x11,90 + 19,90 eur). Účtovný poplatok za odklad vo výške stanovený Sadzobníkom poplatkom splatný ku dňu povolenia odkladu mesačnej splátky t. j. dňa 18. 6. 2012 vo výške 4 % z odloženej sumy 52,46 eur v sume 2,09 eur. S ohľadom na to, že zmluvný úrok bol vypočítaný ku dňu predaja prípadu na vymáhanie t. j. ku dňu 3. 2. 2013 domáha sa žalobca zmluvného úroku 39 % ročne zo sumy 340 eur (nesplatená úverová istina) od 4. 2. 2013. Dĺžna suma 452,60 eur pozostáva zo sumy 340 eur neuhradené úverové istiny (171,11 eur úverová istina z dlžných splátok úveru splatných 7/2012-1/2013 + 167,89 eur úverová istina splatná ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti za obdobie 2/2013 až do zaplatenia, t. j. 458,10 eur - uhradená istina 118,10 eur), zo sumy 56,81 eur dlžné zmluvné úroky a poplatky za poistenie po lehote splatnosti 7/2012 - 1/2013 (z

toho 49,56 eur dlžné zmluvné úroky + 7,35 eur dlžné poisťné), zo sumy 55,79 eur (neuhradené náklady spojené s uplatnením pohľadávky zo dňa 1. 8. 2012 vo výške 6,90 eur, zo dňa 15. 8. 2012 vo výške 11,90 eur, zo dňa 3. 9. 2012 vo výške 34,90 eur spolu s poplatkom vo výške 4 % za odklad dlžnej sumy 52,46 eur vo výške 2,09 eur zo dňa 18. 6. 2012).

Rozsudok č. k. 8C/16/2014-49 zo dňa 17. 6. 2014 súd rozhodol, I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 160,02 eur, úrok z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 160,02 eur od 5. 2. 2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, II. Vo zvyšnej časti súd návrh zamietla.

Dňa 14. 7. 2014 rozhodol súd doplnčiacim rozsudkom č. k. 8C/16/2014-58, žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

Uznesením Krajského súdu č. k. 25Co/501/2014-73 zo dňa 1. 7. 2015 dovolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti, v spojení s doplnčiacim rozsudkom ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie. Z odôvodnenia vyplýva, že povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní pri viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.), bude opätovne posúdiť uplatnenú pohľadávku žalobcu v časti, v ktorej bola zamietnutá, v prípade potreby doplniť dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, zákonným spôsobom sa vysporiadať so vznesenými námietkami účastníkov (teraz už aj námietkami žalobcu obsiahnutými v podanom odvolaní), keď vykonané dokazovanie je potrebné opätovne vyhodnotiť, a vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p.

Súd vo veci vykonal dokazovanie doplnením výsluchu žalovaného, oboznámením sa s obsahom spisového materiálu najmä návrhom zo dňa 6. 12. 2013, vyjadrením žalobcu zo dňa 9. 6. 2014, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30. 8. 2011, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 7. 2. 2013, potvrdením odfinancovania peňažných prostriedkov zo dňa 21. 3. 2014, s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový a právny stav, keď pojednával v neprítomnosti žalobcu v zmysle ustanovenia § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a zistil nasledovný skutkový stav. Žalovaný uviedol, že zmluvu zo dňa 30. 5. 2011 uzavrel, splátky prestal splácať z dôvodu nedostatku finančných prostriedkov. Rozhodnutie vo veci ponecháva na rozhodnutie súdu.

Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 30. 8. 2011 vyplýva, časť 1., že túto zmluvu uzatvoril žalobca a žalovaný, pričom obsahom záväzku žalobcu bolo poskytnúť v prospech žalovaného úver vo výške 458,10 eur a obsahom záväzku žalovaného bola najmä povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v rovnomerne rozvrhnutých 20 mesačných splátkach po 32,56 eur, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc dňom 15. 9. 2011, konečná splatnosť úveru 15. 4. 2013, výška úrokovej sadzby 39 % ročne - fixná. RPMN poskytnutého spotrebiteľského úveru predstavovala 46,80 %, priemerná RPMN vo výške 45,11 %. Celková čiastka k zaplateniu 630,20 eur. Zvolený súbor poistenia - základný súbor poistenia, poplatok za poistenie 3,33 %. Podľa časti 3 bod 1.1. dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s Rámcovými zmluvami o poistení č. CTM2049 a CTM3059 uzavretými medzi Cetelemom a Poisťovňou Cardif Slovakia, a.s. platnými v čase podpisu ZoSÚ aktuálnymi Všeobecnými poisťovacími podmienkami Poisťovne Cardif Slovakia, a.s., ktorými sa toto poistenie riadi, súhlasí s nimi a svojím podpisom ZoSÚ vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Vybraný súbor poistenia je uvedený v základných podmienkach ZoSÚ.

Z časti 3 bod 2. 1. predmetnej zmluvy vyplýva, že klient sa zaväzuje riadne a včas splácať poskytnutý úver, a to formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok, ak sa s Cetelemom nedohodne inak. Bod. 4. 1. písm. c) v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver riadne a včas, ak klient poskytol Cetelemu nepravdivé alebo nesprávne údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manželku klienta začaté exekučné konanie, alebo ak klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich zo ZoSÚ je Cetelem oprávnený vypovedať ZoSÚ: vypovedná doba je jeden mesiac a začína plynúť v 1. deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola klientovi vypoveď zaslaná.

Pokiaľ ide o zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 30. 8. 2011 súd v ďalšom považoval za nesporné tvrdenie žalobcu aj s poukazom na predložené potvrdenie odfinancovania peňažných prostriedkov registrovaných na úverovom prípade č. 4299248849001, že žalobca žalovanému poskytol finančné prostriedky v sume 458,10 eur a žalovaný zaplatil sumu 298,08 eur žalobcovi.

Z vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru č. 4299248849001 zo dňa 7. 2. 2013 vyplýva, že žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 4. 2. 2013 /úverová istina 340 eur, dlžné úroky, poplatky a poisťné 56,81 eur, náklady spojené s uplatnením pohľadávky 55,79 eur/.

Zmluva o úvere, z ktorej žalobca svoj nárok vyvodzuje, je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Táto zmluva patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d/ Obch. zák. medzi

tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Keďže však žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ, na daný právny vzťah sa vzťahujú zákon č. 126/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, ods. 2 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné, ods. 3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, ods. 4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané, ods. 2 za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah, ods. 3 ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa ustanovenia § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie, ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

Podľa ustanovenia § 1 písm. a) zákona č. 250/2007 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzavretia zmluvy spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení ku dňu uzavretia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi, ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010. Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v

zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ustanovenia čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ustanovenia čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa ustanovenia § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti (§ 153 ods. 1 O.s.p.).

Súd ustálil, že na predmetnú zmluvu sa vzťahuje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, jedná sa o spotrebiteľský vzťah, ktorý bol uzavretý medzi dodávateľom, ktorý ako je všeobecne známe a dostupné aj z údajov v obchodnom registri, konal v rámci predmetu svojej činnosti a žalovaným ako fyzickou osobou občanom, na svoje súkromné účely. Opak preukázaný nebol. S účinnosťou od 25. 11. 2004 zaviedla novela zákona o ochrane spotrebiteľa, do jeho úpravy ustanovenie § 23a, v zmysle ktorého sa za spotrebiteľské zmluvy považujú i zmluvy uzavreté podľa Obchodného zákonníka, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Vzhľadom na to, že účastníkom zmluvy o úvere môžu byť i spotrebiteľia v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, použijú sa v týchto prípadoch na tieto zmluvy i ustanovenia Obchodného zákonníka. Medzi účastníkmi konania vznikol záväzkový vzťah, na základe, ktorého žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky, ktoré sa zaviazal žalobcovi dohodnutým spôsobom vrátiť. Pre porušenie zmluvných povinností žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 4. 2. 2013. Uzavretú zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. a zistil, že neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania. Teda zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Nie je nepostačujúce uviesť len celkovú výšku mesačnej splátky. Ďalej zmluva neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. h) citovaného zákona a to opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje. Predmetná zmluva ďalej obsahuje údaj o celkovej čiastke k zaplateniu 630,20 eur, avšak tento údaj nesprávny, keď matematickým výpočtom počtu splátok a výšky mesačnej splátky 20 x á 32,56 eur súd zistil správnu celkovú výšku, ktorú má žalovaný zaplatiť 651,20 eur, t. j. vyššie sumu aká je uvedená v zmluve. Podľa uvedeného zmluva neobsahuje požadovanú náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. g) citovaného zákona celkovú výšku. Keď už len nesplnenie jednej z týchto troch zákonných náležitostí spôsobuje, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov. Z dôvodu hospodárnosti sa súd ďalej už v dokazovaní nezaoberal, či predmetná zmluva obsahuje správnu výšku RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, keďže zistil tak ako už je vyššie skonštatované, že predmetná zmluva neobsahuje požadované náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 citovaného zákona. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení a vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že návrh je čiastočne dôvodný v časti sumy 160,02 eur ako rozdielu sumy vyplatenej žalovanému vo výške 458,10 eur a sumy zaplatenej žalovaným žalobcovi vo výške 298,08 eur. Vo zvyšnej časti (292,58 eur vrátane príslušenstva) súd považoval návrh za nedôvodný s ohľadom na bezodplatnosť a bezúročnosť úveru aj vo vzťahu k zmluvným úrokom, k poplatkom, dlžnému poistnému ako nedôvodný zamietol. Suma 292,58 eur pozostáva zo sumy 56,81 eur (špecifikovanej žalobcom ako dlžné zmluvné úroky 49,56 eur + poplatky za poistenie 7,35 eur po lehote splatnosti 7/2012 - 1/2013) + zo sumy 55,79 eur (špecifikovanej žalobcom ako neuhradené náklady spojené s uplatnením pohľadávky zo dňa 1. 8. 2012 vo výške 6,90 eur, zo dňa 15. 8. 2012 vo výške 11,90 eur, zo dňa 3. 9. 2012 vo výške 34,90 eur, poplatkom vo výške 2,09 eur ako 4 % za odklad dlžnej sumy 52,46 eur) a vo zvyšku istiny vo výške 179,98 eur (ako rozdiel sumy 292,58 - 56,81 + 55,79).

Ďalej súd poukazuje na to, že návrh v časti sumy 55,79 eur ako nákladov spojených s s uplatnením pohľadávky je nedôvodný aj s poukazom na to, že žalobca svoj nárok v tejto časti napriek márnemu poučeniu v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku nijakým spôsobom nepreukázal.

Podľa ustanovenia § 788 ods. 1 Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné.

Podľa ustanovenia § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka, poistná zmluva obsahuje najmä

- a) výšku poistnej sumy, v prípade poistenia osôb výšku zaručenej poistnej sumy,
- b) výšku poistného, jeho splatnosť a či ide o jednorazové poistné alebo bežné poistné,
- c) poistnú dobu,
- d) údaj o tom, či je dohodnuté, že v prípade poistenia osôb sa bude oprávnená osoba podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom,
- e) práva a povinnosti poisťovateľa, poisteného a toho, kto s poisťovateľom uzaviera poistnú zmluvu,

f) výšku odkupnej hodnoty, ktorú poisťovateľ vyplatí v prípade poistenia osôb pri predčasnom ukončení poistenia.

Podľa ustanovenia § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom ku dňu vzniku zmluvného vzťahu pre právne úkony týkajúce sa poistenia je potrebná písomná forma, ak nie je v tomto zákone alebo v poisťných podmienkach ustanovené inak.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Okrem úroku z úveru sa žalobca domáhal i zaplataenia dlžného poistného v sume 7,35 eur. V zmluve o spotrebnom úvere v časti D, ktorá nebola individuálne dojednaná sa uvádza len zvolený súbor poistenia - v bode 1 bod 1.1. sa uvádza výška poplatku za poistenie 3,33 %, zvolený súbor poistenia: základný súbor poistenia. Podľa časti 3 bod 1.1. dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil s Rámcovými zmluvami o poistení č. CTM2049 a CTM3059 uzavretými medzi Cetelemom a Poisťovňou Cardif Slovakia, a.s. platnými v čase podpisu ZoSÚ aktuálnymi Všeobecnými poisťnými podmienkami Poisťovne Cardif Slovakia, a.s., ktorými sa toto poistenie riadi, súhlasí s nimi a svojím podpisom ZoSÚ vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Vybraný súbor poistenia je uvedený v základných podmienkach ZoSÚ. Zo zmluvy a jej spoločných ustanovení nie je možné vyvodiť záver, že bola uzatvorená konkrétna poistná zmluva so základnými obsahovými náležitosťami v zmysle § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka (výška poistného plnenia, výška poistného, splatnosť poistného, stanovenie, či ide o jednorazové alebo bežné poistné, poistná doba, údaj o tom, či sa oprávnená osoba bude podieľať na výnosoch poisťovateľa a akým spôsobom, vymedzenie práv a povinností zmluvných strán, výška odkupnej hodnoty) a nie je ani zrejmé, kto je poisťiteľ z poistnej zmluvy. Predovšetkým pre poistnú zmluvu je v zmysle § 791 ods. 1 Občianskeho zákonníka predpísaná písomná forma a žalobca žiadnu písomnú poistnú zmluvu so základnými náležitosťami (tzv. zákonné minimum) súdu nepredložil. Žalobca tak nepreukázal súdu napriek márnemu poučeniu podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku existenciu poistnej zmluvy, z ktorej by mu vyplýval nárok na zaplataenie poistného v sume 7,35 eur, a preto považoval súd i tento nárok za nedôvodný.

Súd zamietol žalobu v časti požadovaného zmluvného úroku 39 % ročne zo sumy 340 eur od 4. 2. 2013 do zaplataenia, keď zmluva o úvere je v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom. Právna úprava spotrebiteľských úverov daná zákonom č. 129/210 Z. z. je špeciálnou úpravou zmluvy o úvere podľa § 497 a nasledujúcich Obchodného zákonníka. Z Obchodného zákonníka, ust. § 502 a 503 vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Z uvedeného dôvodu, by preto žalobca ako veriteľ právo na zaplataenie dohodnutého úroku z úveru iba do zániku zmluvy, kedy sa stal splatný celý dlh. V tomto prípade k 4. 2. 2013 ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Po ukončení úverovej zmluvy t. j. od 5. 2. 2013 má právo len na úrok z omeškania. Avšak uvedené by platilo v prípade, ak by nedošlo o úver bezúročný. Dojednanie výšky úrokov vo výške 39 % ročne, i napriek tomu, že je prejavom zmluvnej voľnosti účastníkov zmluvy, sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatné. Aj keď Občiansky zákonník neobsahuje legálnu definíciu pojmu dobré mravy, právne teória a ustálená súdna prax pod pojmom dobré mravy rozumie pravidlá morálneho charakteru všeobecne platné v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie, pričom tieto pravidlá ako súhrn určitých etických a kultúrnych noriem v spoločnosti sú všeobecne uznávané a je daný všeobecný záujem na ich rešpektovaní. Dojednanie úrokov z úveru pre občana - fyzickú osobu vo výške 39 % ročne, ktorá miera významne prevyšuje priemernú mieru úrokov 12,91 % ročne z nových úverov poskytovaných v danom období obchodnými bankami obyvateľstvu so začiatočnou dobou fixácie 1 až 5 rokov (tento poznatok si súd nemusel získavať dopĺňaním dokazovania vyžadujúcim si prejednanie veci na pojednávaní, pretože tu šlo o skutočnosť známu súdom všeobecne a teda i tunajšiemu z jeho rozhodovacej činnosti, tzv. notorieta s nepotrebnosťou jej dokazovania podľa § 121 O. s. p.) porušuje podľa súdu uvedené pravidlá morálneho charakteru, teda je v rozpore s dobrými mravmi. Požadovaný úrok prevyšuje uvedený limit a bol dohodnutý v rozpore s dobrými mravmi, keď prevyšuje obvyklú úrokovú mieru a takýto úkon je neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka a aj preto súd v tejto časti návrh ako nedôvodný zamietol.

Pokiaľ ide o požiadavku na zaplatenie úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 452,60 eur od 4. 2. 2013 do zaplatenia, pokiaľ by som uložil zaplatiť žalovanému úrok z omeškania zo sumy 452,60 eur (340 + 56,81 + 55,79) znamenalo by to, že uložil žalovanému platiť žalobcovi úrok z omeškania aj zo zúčtovaného úroku a poplatkov. Tým by znásobil postih žalovaného za totožné porušenie zmluvného záväzku z omeškania povinnosti, čo by podľa názoru súdu bolo treba hodnotiť ako neprijateľnú sankciu. Branie úrokov z úrokov - anatocizmus bolo zakázané už podľa rímskeho práva. Uvedené je jedným z dôvodov zamietnutia návrhu v uvedenej časti.

Podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného od 1. 1. 2009 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Čo je príslušenstvom pohľadávky vyplýva z ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok za omeškanie a náklady spojené s jej uplatnením. Záväzkovým právnym vzťahom je právny vzťah z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok (§ 488 Občianskeho zákonníka). Pohľadávkou v zmysle tejto zákonnej definície je peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene (v zmysle nároku na sankcie pre omeškanie s platením) dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, ktorého vznik je podmienený platným hlavným záväzkovým vzťahom. Tým, že dlžník včas nezaplatí úroky z istiny dostáva sa do omeškania s plnením príslušenstva, nie do omeškania s plnením vlastného dlhu (istiny). Veriteľ preto nemá právo nárokovať si voči dlžníkovi príslušenstvo z príslušenstva, teda úroky z omeškania z dohodnutých úrokov nakoľko ani Občiansky zákonník ani Obchodný zákonník to neumožňujú, neupravujú sankčný nárok pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky, preto súd žalovaného zaviazal k úhrade úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 160,02 eur od 5. 2. 2013 do zaplatenia, keď mal za preukázaný deň vzniku omeškania od 5. 2. 2013, t. j. deň nasledujúci po splatnosti celého dlhu a výšku úroku z omeškania mal súd preukázanú, keď základná úroková sadzba ECB ku dňu omeškania žalovaného 5. 2. 2013 bola vo výške 0,75 % zverejnená na webovej stránke www.nbs.sk, t. j. 0,75 % + 8 bodov spolu výška 8,75 % ročne. Na základe uvedeného rozhodol súd tak ak je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a návrh v časti istiny 292,58 eur, úroku 39 % zo sumy 340 eur od 4. 2. 2013 do zaplatenia, úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 452,60 eur za deň 4. 2. 2013, úroku z omeškania 8,75 % ročne zo sumy 292,58 eur od 5. 2. 2013 do zaplatenia ako nedôvodný zamietol.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, sú náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný 36 % (úspech 68 % - 32 % neúspech), náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.